ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΩΝ
ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ
ΙΩΣΗΦ ΡΩΓΩΝ 4, ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ
ΤΗΛ: 2631022722-6973381073
cecropia2002@gmail.com

ΘΕΜΑ: Πρόταση ένταξης της Ελληνικής Μελισσοκομίας στη νέα ΚΑΠ 2028–2034

Κύριε Υπουργέ,

Με την παρούσα επιστολή θέτουμε υπόψη σας ένα ζήτημα στρατηγικής σημασίας για την Ελληνική γεωργία, το περιβάλλον και την αγροτική οικονομία: την ένταξη της Μελισσοκομίας ως αυτοτελούς και ισότιμου αγροτικού τομέα στο πλαίσιο της νέας Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) για την περίοδο 2028–2034, με ειδική οικονομική στήριξη που θα αναγνωρίζει τον μοναδικό ρόλο της μέλισσας στην επικονίαση και στη διατήρηση των οικοσυστημάτων.

Η ανάγκη αυτή καθίσταται ακόμη πιο επίκαιρη ενόψει της νέας ΚΑΠ μετά το 2027. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει ήδη παρουσιάσει την πρόταση για την ΚΑΠ 2028–2034, η οποία προβλέπει μεγαλύτερη ευελιξία στα κράτη μέλη για τον σχεδιασμό των ενισχύσεων και ιδιαίτερη έμφαση στη βιωσιμότητα, την ανθεκτικότητα, την ανταγωνιστικότητα και την περιβαλλοντική απόδοση της γεωργίας.

Το νέο ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο δημιουργεί μια σημαντική ευκαιρία για τη Μελισσοκομία

Ιδιαίτερη σημασία έχει ο Κανονισμός (ΕΕ) 2025/2649, της 19ης Δεκεμβρίου 2025, με τον οποίο τροποποιήθηκε ο Κανονισμός (ΕΕ) 2021/2115. Μεταξύ άλλων, ο νέος Κανονισμός αναγνωρίζει ρητά ότι μπορεί να υπάρξει η στήριξη δράσεων που σχετίζονται με τη μελισσοκομία με τη μορφή ετήσιας ενίσχυσης ανά κυψέλη, στο πλαίσιο των γεωργο-περιβαλλοντικών και κλιματικών δεσμεύσεων.

Η εξέλιξη αυτή είναι ιδιαίτερα σημαντική, διότι αποδεικνύει ότι το ενωσιακό θεσμικό πλαίσιο αναγνωρίζει πλέον ρητά τη μελισσοκομία ως ρυθμιστή του περιβάλλοντος.

Ειδικότερα, ο Κανονισμός (ΕΕ) 2025/2649 τροποποίησε το άρθρο 31 και το άρθρο 70 του Κανονισμού (ΕΕ) 2021/2115, ώστε να καταστεί δυνατή, υπό τις προβλεπόμενες προϋποθέσεις, η χορήγηση ενίσχυσης ανά κυψέλη για δεσμεύσεις που σχετίζονται με τη μελισσοκομία και είναι επωφελείς για το περιβάλλον και το κλίμα.

Κατά συνέπεια, η Μελισσοκομία δεν είναι απλώς ένας παραγωγικός κλάδος - είναι βασική περιβαλλοντική υπηρεσία.

Η μέλισσα δεν παράγει μόνο μέλι, κερί και τα λοιπά μελισσοκομικά προϊόντα.

Παρέχει μια υπηρεσία ζωτικής σημασίας για τη γεωργία, τη βιοποικιλότητα και τη λειτουργία των οικοσυστημάτων: την επικονίαση.

Η ευρωπαϊκή πολιτική έχει ήδη αναγνωρίσει την ανάγκη προστασίας των επικονιαστών. Ενδεικτικά αναφέρονται:

- Η ευρωπαϊκή πρωτοβουλία για τους επικονιαστές, COM(2018)0395.
- Το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου «Μια νέα συμφωνία για τους επικονιαστές» (2023/2720(RSP)).
- Η ευρωπαϊκή πρωτοβουλία «Σώστε τις μέλισσες και τους αγρότες! Ας οδεύσουμε προς μια γεωργία φιλική προς τις μέλισσες για ένα υγιές περιβάλλον».

Η προστασία των επικονιαστών δεν αποτελεί πλέον ένα περιθωριακό περιβαλλοντικό ζήτημα. Αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της ευρωπαϊκής στρατηγικής για τη βιοποικιλότητα, την ανθεκτικότητα της γεωργίας και την αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών πιέσεων.

Η δραματική μείωση των άγριων επικονιαστών, σε συνδυασμό με την υποβάθμιση των ενδιαιτημάτων τους, την κλιματική αλλαγή και τις πιέσεις από τη χρήση φυτοπροστατευτικών προϊόντων, καθιστά ακόμη σημαντικότερο τον ρόλο της οργανωμένης μελισσοκομίας.

Η στήριξη της μελισσοκομίας, επομένως, δεν αποτελεί απλώς εισοδηματική πολιτική υπέρ ενός παραγωγικού κλάδου. Αποτελεί επένδυση στη γεωργία, στη βιοποικιλότητα και στη διατροφική ασφάλεια της χώρας.

Η Μελισσοκομία δεν πρέπει να αντιμετωπιστεί ως μια συμβατική ζωική παραγωγή.

Υπάρχει, όμως, μία θεμελιώδης ιδιαιτερότητα της μελισσοκομίας που πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά τον σχεδιασμό οποιουδήποτε συστήματος ενίσχυσης.

Η παραγωγή μελιού δεν εξαρτάται αποκλειστικά από το ίδιο το μελισσοσμήνος.

Η μέλισσα συλλέγει αυτό που της προσφέρει η φύση. Τα φυτά παράγουν νέκταρ και μελιτώματα και η μέλισσα τα συλλέγει.

Συνεπώς, η παραγωγή εξαρτάται σε εξαιρετικά μεγάλο βαθμό από τις καιρικές συνθήκες, τη θερμοκρασία, τις βροχοπτώσεις, την ξηρασία, τους ανέμους, τις πυρκαγιές, την ανθοφορία, τη διαθεσιμότητα των μελιτοφόρων φυτών και γενικότερα από τις περιβαλλοντικές συνθήκες που επικρατούν κατά την περίοδο της μελιτοσυλλογής.

Αυτό σημαίνει ότι η παραγωγή δεν είναι απλώς μεταβλητή αλλά ορισμένες χρονιές μπορεί να είναι εξαιρετικά χαμηλή ή ακόμη και πρακτικά μηδενική σε συγκεκριμένες περιοχές και

μελιτοσυλλογές, ανεξάρτητα από την προσπάθεια και την τεχνογνωσία του επαγγελματία μελισσοκόμου.

Για τον λόγο αυτό θα **ήταν σοβαρό λάθος να συνδεθεί** η βασική στήριξη της μελισσοκομίας με υποχρεωτική επίτευξη συγκεκριμένης ποσότητας παραγωγής ή με την υποβολή τιμολογίων πώλησης μελιού ως βασικού κριτηρίου επιλεξιμότητας.

Ένα τέτοιο σύστημα θα μπορούσε να δημιουργήσει στρεβλώσεις στην αγορά και να ενισχύσει τα κίνητρα για εικονικές ή πλασματικές συναλλαγές και, κατ' επέκταση, **για περαιτέρω προβλήματα ελληνοποιήσεων.**

Η κυψέλη και η ενεργή επαγγελματική μελισσοκομική δραστηριότητα πρέπει να αποτελέσουν τη βάση της στήριξης και όχι η υποχρεωτική επίτευξη συγκεκριμένου παραγωγικού αποτελέσματος.

Η ελληνική Μελισσοκομία έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και διαφέρει σημαντικά από τη μελισσοκομία πολλών άλλων κρατών μελών.

Στη χώρα μας έχει αναπτυχθεί ένας έντονα επαγγελματικός και νομαδικός χαρακτήρας, με μετακινήσεις των μελισσοσμηνών ανάλογα με τις ανθοφορίες και τις διαθέσιμες μελιτοσυλλογές.

Ο επαγγελματίας Έλληνας μελισσοκόμος μετακινεί τις κυψέλες του σε μεγάλες αποστάσεις, επενδύει σε εξοπλισμό, μεταφορικά μέσα, εγκαταστάσεις, εργαστηριακό και τυποποιητικό εξοπλισμό και αναλαμβάνει σημαντικό επιχειρηματικό και παραγωγικό κίνδυνο.

Η δραστηριότητα αυτή δημιουργεί εισόδημα, απασχόληση, φορολογικά έσοδα και προστιθέμενη αξία στην ελληνική οικονομία και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της αγροτικής παραγωγής.

Παράλληλα, η παρουσία των μελισσοσμηνών στις γεωργικές περιοχές συμβάλλει άμεσα στη γονιμοποίηση των καλλιεργειών και στη διατήρηση της βιοποικιλότητας.

Επομένως, **η Μελισσοκομία δικαιούται να αντιμετωπίζεται ως αυτοτελής και ισότιμος αγροτικός τομέας.**

«Ο λόγος που δεν προτείνεται η ένταξη της Μελισσοκομίας σε κλασικό καθεστώς συνδεδεμένης ενίσχυσης.»

Ο Κανονισμός (ΕΕ) 2021/2115 προβλέπει στο άρθρο 32 τη δυνατότητα συνδεδεμένης εισοδηματικής στήριξης, ενώ το άρθρο 33 προσδιορίζει τους τομείς και τις παραγωγές στις οποίες μπορεί να χορηγηθεί.

Στο ισχύον πλαίσιο η μελισσοκομία δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο του άρθρου 33.

Για τον λόγο αυτό, η πρόταση του κλάδου δεν περιορίζεται σε αίτημα για μία ακόμη «συνδεδεμένη ενίσχυση».

Αντιθέτως, **ζητούμε από την Ελληνική Πολιτεία να διεκδικήσει** κατά τη διαμόρφωση και έγκριση της νέας ΚΑΠ 2028–2034 ειδική και ρητή πρόβλεψη για τη μελισσοκομία, με τρόπο που να αναγνωρίζει τον παραγωγικό, περιβαλλοντικό και οικοσυστημικό της ρόλο.

Η νέα ΚΑΠ προσφέρει ακριβώς το κατάλληλο πολιτικό και θεσμικό χρονικό πλαίσιο για μια τέτοια διεκδίκηση.

Με βάση όλα τα παραπάνω, προτείνουμε:

Την ένταξη της Ελληνικής Μελισσοκομίας στη νέα ΚΑΠ 2028–2034, **ως αυτοτελούς και ισότιμου αγροτικού τομέα**, με θέσπιση σταθερής ετήσιας ενίσχυσης ανά ενεργή κυψέλη, λόγω της τεκμηριωμένης συμβολής της στην επικονίαση, στη βιοποικιλότητα, στην περιβαλλοντική ισορροπία και στη βιωσιμότητα της γεωργικής παραγωγής.

Ως ενδεικτικό επίπεδο στήριξης προτείνεται ποσό της τάξης των 20 ευρώ ανά κυψέλη ετησίως.

Με έναν εθνικό επαγγελματικό μελισσοκομικό πληθυσμό της τάξης των 1,2 εκατομμυρίων κυψελών, η συνολική ετήσια στήριξη θα ανέρχεται περίπου στα 24 εκατομμύρια ευρώ, με εύλογο συνολικό εύρος της τάξης των 22–25 εκατομμυρίων ευρώ ετησίως, ανάλογα με τον τελικό αριθμό των επιλέξιμων κυψελών και το ύψος της ενίσχυσης.

Η πρόταση αυτή:

- Δεν επιβραβεύει απλώς την παραγωγή ενός προϊόντος.
- Ανταμείβει την πραγματική και διαρκή παρουσία της μέλισσας ως φορέα μιας κρίσιμης οικοσυστημικής υπηρεσίας.
- Η ενίσχυση πρέπει να είναι απλή, σταθερή και ελέγξιμη.

Το προτεινόμενο σύστημα μπορεί να σχεδιαστεί με αντικειμενικά και απολύτως ελέγξιμα κριτήρια, όπως:

- καταχώριση και δήλωση των κυψελών στο προβλεπόμενο εθνικό σύστημα,
- ενεργή επαγγελματική μελισσοκομική δραστηριότητα,
- τήρηση των προβλεπόμενων κτηνιατρικών, υγειονομικών και διοικητικών υποχρεώσεων,
- δυνατότητα διοικητικών και επιτόπιων ελέγχων,
- ενίσχυση ανά επιλέξιμη κυψέλη και όχι ανά κιλό παραγόμενου μελιού.

Με τον τρόπο αυτό δημιουργείται ένα απλό, διαφανές και ελεγχόμενο σύστημα, χωρίς να επιβαρύνεται ο μελισσοκόμος με την ανάγκη να αποδεικνύει κάθε χρόνο μία παραγωγή την οποία, λόγω της φύσης της μελισσοκομίας, δεν είναι σε θέση να εγγυηθεί.

«Η οικονομική διάσταση»

Η ζητούμενη στήριξη είναι περιορισμένη σε σχέση με τη συνολική κλίμακα της ΚΑΠ, ενώ μπορεί να σχεδιαστεί στο πλαίσιο των διαθέσιμων πόρων και των επιλογών που θα γίνουν για την εφαρμογή της νέας ΚΑΠ στην Ελλάδα.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στην πρόταση για την ΚΑΠ 2028–2034, έχει δώσει ιδιαίτερη έμφαση στη στοχευμένη στήριξη του εισοδήματος, στη βιωσιμότητα, στην ανθεκτικότητα και στην προσαρμογή των ενισχύσεων στις ιδιαιτερότητες των επιμέρους γεωργικών δραστηριοτήτων.

Η ελληνική μελισσοκομία αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα ενός κλάδου ο οποίος συνδυάζει:

Παραγωγή + εισόδημα + περιβάλλον + βιοποικιλότητα + επικονίαση + αγροτική ανάπτυξη.

Για τον λόγο αυτό θεωρούμε ότι η στήριξή της είναι πλήρως συμβατή με τους στρατηγικούς στόχους της νέας ΚΑΠ.

Κύριε Υπουργέ,

η νέα ΚΑΠ 2028–2034 βρίσκεται στο στάδιο κατά το οποίο η Ελλάδα έχει τη δυνατότητα να διαμορφώσει και να διεκδικήσει τις αναγκαίες παρεμβάσεις για τους ελληνικούς παραγωγικούς κλάδους.

Η μελισσοκομία δεν ζητά προνομιακή μεταχείριση.

Ζητά ισότιμη μεταχείριση.

Δεν ζητά ενίσχυση επειδή απλώς παράγει ένα αγροτικό προϊόν.

Ζητά αναγνώριση της πραγματικής συμβολής της στην ελληνική γεωργία και στο φυσικό περιβάλλον.

Ζητά ένα σύστημα στήριξης που θα λαμβάνει υπόψη τη μοναδική παραγωγική της ιδιαιτερότητα και δεν θα την υποχρεώνει να λειτουργεί με κανόνες σχεδιασμένους για άλλους κλάδους.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, ζητούμε από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων να αναλάβει πρωτοβουλία και να εντάξει τη Μελισσοκομία στις ελληνικές προτάσεις και διαπραγματευτικές θέσεις για τη νέα ΚΑΠ 2028–2034, διεκδικώντας ειδική, σταθερή και ετήσια στήριξη ανά ενεργή κυψέλη.

Προτείνουμε, ειδικότερα, την έναρξη θεσμικού διαλόγου με τους εκπροσώπους του κλάδου, τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τους λοιπούς αρμόδιους ευρωπαϊκούς και εθνικούς φορείς, ώστε να εξειδικευθεί το κατάλληλο νομικό και χρηματοδοτικό εργαλείο.

Η Ελλάδα διαθέτει μια ιδιαίτερα σημαντική μελισσοκομική παράδοση, ένα μεγάλο φυσικό πλούτο μελισσοκομικής χλωρίδας και έναν δυναμικό επαγγελματικό κλάδο. Διαθέτει επίσης την μεγαλύτερη μελισσοκομική δύναμη της ευρωπαϊκής ένωσης αναλογικά του πληθυσμού.

Είναι η στιγμή που η πολιτεία πρέπει να αναγνωρίσει **έμπρακτα** αυτή τη συμβολή.

Η ένταξη της Μελισσοκομίας στη νέα ΚΑΠ 2028–2034 δεν αποτελεί απλώς οικονομικό αίτημα ενός παραγωγικού κλάδου.

Αποτελεί επένδυση στην ελληνική γεωργία, στη βιοποικιλότητα, στην επικονίαση, στην ανθεκτικότητα των οικοσυστημάτων και στο μέλλον της αγροτικής παραγωγής της χώρας.

Με τιμή

Ο πρόεδρος

Νικολάου Δημήτρης